

Nr 56.

Ankom till riksdagens kansli den 30 mars 1933 kl. 4 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion angående sådan författnings-
ändring att ejdern på rikets västkust helt fridlyses.*

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 291, av herr *Brännberg m. fl.* har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om ändrade bestämmelser i förordningen om jakt, så att ejdern på rikets västkust helt fridlyses.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna hemställan, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till motionen.

Över motionen har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat yttranden av länsstyrelserna i Hallands samt Göteborgs och Bohus län.

Jakt efter ejder är vid rikets västra kust från Kullens spets till norska gränsen förbjuden under en del av året, som i jaktstadgan den 25 november 1927 (S. F. S. nr 439) bestämts till tiden från och med den 1 januari till och med den 30 september men genom kungörelsen den 22 juni 1932 (S. F. S. nr 345) angående tillfälliga fridlysningstider för vissa djurslag tillsvidare ändrats till tiden från och med den 1 februari till och med den 31 oktober.

Motionärerna hava hemställt om fullständig fridlysning av ejdern på västkusten under framhållande av att ejdern där är en stamfågel, som ger liv och färg åt naturen och på många platser vårdas och skyddas av befolkningen, samt att jakt efter ejder, stundom i form av rena masslakter, i regel sker endast i okynne, då köttet knappast är matnyttigt.

Länsstyrelsen i Hallands län har i sitt yttrande över motionen, i likhet med Hallands jaktvårdsförening, vars yttrande länsstyrelsen infordrat, tillstyrkt den ifrågasatta författningsändringen.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län har i ärendet inhämtat begärt yttrande av Göteborgs jaktsällskap, som därvid avstyrkt en total fridlysning av ejdern, enär en dylik åtgärd icke kunde anses tillräckligt motiverad därför att någon okynnesskytt här och var sköte ett onödigt stort antal fåglar. Jaktsällskapet har vidare uppgivit, att tillgången på ejder under de senaste fyrtio åren aldrig varit större än nu, samt gjort gällande, att bland skärgårdsbefolkningen, som mångenstädes under vintermånaderna hade ont om livsförnödenheter, en ejderstek nog kunde vara särdeles välkommen, även om den ej, som motionärerna framhållit, vore så välsmakande. Läns-

styrelsen har för sin del — under framhållande av att tiden icke möjliggjort någon mera omfattande utredning i frågan — anfört i huvudsak följande.

»Enligt från skilda delar av länet erhållna upplysningar synes det emellertid för närvarande icke föreligga något direkt behov av ejderns fullständiga fridlysning. Inom vissa delar av länet synes sålunda tillgången på ejder vara god och under senare tider till och med ökats. Visserligen lär inom andra delar av länet särskilt i trakten av Lysekil och närmast norr därom belägna orter ejdern beklagligt nog vara utsatt för en rätt kraftig beskattning, så att ejderbeståndet blivit i viss mån där reducerat. Emellertid torde detta icke innebära någon överhängande fara, att stammen i sin helhet kommer att i någon avsevärd grad minskas inom länet.

Någon inskränkning i den nu tillåtna tiden 1 november—31 januari för jakt efter ejder inom länet torde därför icke böra vidtagas förrän en allsidig utredning i frågan ägt rum, därvid ortsmyndigheterna också böra beredas tillfälle att yttra sig.»

Utskottet.

Det vill synas som om för närvarande vissa missförhållanden vore rådande i fråga om jakten efter ejder vid rikets västkust. Om dessa missförhållanden äro av den art och omfattning, att de motivera en fullständig fridlysning av ejdern, anser sig utskottet emellertid i ärendets nuvarande läge icke kunna bedöma. Utskottet vill därför förordna en närmare utredning i den i motionen berörda frågan.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen i anledning av motionen II: 291 må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville dels föranstalta om utredning angående behövligheten av och förutsättningarna för sådan ändring av gällande bestämmelser, att ejdern på rikets västkust helt fridlyses, dels ock vidtaga de åtgärder, som av utredningen må föranledas.

Stockholm den 30 mars 1933.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 57.